

Почеци савременог вредновања

Средином 19. века у Енглеској и Сједињеним Америчким Државама појавио се *покрет за увођење писменог проверавања*. Хорес Мен у Бостону 1845. године залаже се за одустајање од усменог испитивања и за увођење писменог испитивања које је, по њему,

- 1) непристрасно,
- 2) правично према ученику,
- 3) њиме се темељније проверава знање него усменим испитивањем,
- 4) онемогућава да се наставник меша у ученичке одговоре,
- 5) њиме се сигурније утврђује квалитет наставног рада,
- 6) спречава се фаворизовање појединих ученика,
- 7) резултати испита су доступни контроли,
- 8) омогућава се другим лицима увид у адекватност и квалитет испитних питања,

Овај покрет имао је снажног утицаја на увођење писменог проверавања остварених резултата ученика.

Даљи развој система вредновања карактерише захтев да се оцењивање више објективизује, да се субјективни фактор у што већој мери отклони применом нових техника и инструмената оцењивања. У историји педагогије се сматра да је Џорџ Фишер 1864. године у Енглеској први иступио против традиционалних облика вредновања, да је први у праксу увео објективне

технике и инструменте за вредновање постигнућа ученика. На припремљена питања из историје, писања, математике и неких предмета природних наука ученици су одговарали са "да" и "не". Примена квантитативних метода мерења подстигнућа ученика, које је заговарао Фишер, није имала и снажнијег одјека у школској пракси, јер још нису били сазрели друштвени и материјални услови да би се оваква, у суштини веома прогресивна залагања, на још увек ниском степену развоја образовања, и прихватила. Снажни продор квантитативних метода праћења и вредновања постигнућа ученика везује се за Ц. М. Рајса који је даље разрадио објективне поступке проверавања способности читања код деце. Његова залагања наишла су на снажну реакцију, тако да је, како наводи Рајстон, "*период инкубације* трајао од 1897. до 1906. године". Почео је објављивањем књиге Ц. М. Рајса *Негејсџивеносџи механичког учења ориџографије* и достигао врхунац објављивањем прве Бинеове скале *инџелиџениције*. Даље развијање објективнијих метода и техника у вредновању постигнућа ученика везано је за радове Торндајка и његових ученика који су конституисали и објавили прве *сџандардизоване скале и џесџове знања*.